

folkets Vedkommende foreligge saadanne Erfaringer. Man ved, at man med de nugældende Lovbestemmelser i høj Grad har nærmet sig Minimumsgrænsen for den forsvarlige Uddannelsestid.

Efter den nugældende Hærlov er Uddannelsestiden for alle Fodfolkets værnepligtige 180 Dage ved den første Uddannelse og 2 Gange 25 Dages Genindkaldelse til fortsat Øvelse. Af de værnepligtige faar desuden ca. $\frac{1}{3}$ 8 Maaneders Uddannelse. Dette Forhold forandres ved Hærlovforslaget derhen, at samtlige værnepligtige faa en første Uddannelse af 165 Dage, 2 Gange 25 Dages Genindkaldelse til fortsat Øvelse og 1 Gang 6 Dages Genindkaldelse i 9de—12te Aargang, medens yderligere Uddannelse gives til ca. $\frac{1}{5}$ i $2\frac{1}{2}$ Maaned og ca. $\frac{1}{16}$ i $8\frac{1}{2}$ Maaned eller derover (Kornetelever). Disse Forandringer medføre en betydelig Nedsættelse i Uddannelsestiden, der karakteriseres ved, at den gennemsnitlige Uddannelsestid for hver Mand indskrænkes fra 301 Dage til 253 Dage. Denne Nedsættelse formene vi imidlertid vil føleligt formindske Fodfolkets Værdi for Kamp i aaben Mark. Vi maa derfor lægge den største Vægt paa, at den Uddannelse, der gives den enkelte Mand, og den Tid, der gennem Mandskabets Tilstedeværelse ved Afdelingerne gives Befalingsmændene til Øvelse i Afdeling og højere Led, ikke gaar under 180 Dage ved den første Uddannelse og 2 Gange 25 Dage under Genindkaldelser. De 6 Dages Indkaldelse i 9de—12te Aargang kan ikke opveje Mangler i Uddannelsen af de yngre Aargange, men den er af overordentlig stor Betydning for Reserveafdelingernes Organisation og Sammenhold og dermed for deres hurtige Krigsberedskab og Anvendelighed.

Hvad *Organisationen* angaar, anse vi den foreslaaede Inddeling af Regimentet i 4 Batailloner for uheldig. I Forbindelse med det ringe Personale ved Stabene vil den vanskeliggøre Føringen, og den vil gøre Organisationen i større Led stiv og ubandelig og dermed mindre brugbar under Kampforhold. Den for Fodfolksregimenterne i Jylland-Fyn foreslaaede Sammenblanding af Linie- og Reservebatailloner indenfor samme Regiment er ligeledes principmæssig uheldig og vil skabe Vanskeligheder, baade naar Hærstyrken optræder paa egen Haand, og naar den helt eller delvis sammendrages med de paa Sjælland garnisonerende Tropper. Vi maa derfor anse det for meget ønskeligt, at de af Fodfolkets Regiment, der ere beregnede paa at kunne anvendes som egentlige Felttropper, *principmæssig* formeres paa 3 Batailloner, og at Linie- og Reservebatailloner ikke sammenblandes indenfor samme Regiment. Disse Ændringer ville med Lethed kunne foretages paa fyldestgørende Maade, uden at der ændres noget ved Afdelingernes Antal i Landsdelene.

Hvad *Rytteriet* angaar, er det udenfor al Tvivl, at en saa ringe Styrke som 6 Eskadroner paa Sjælland vil være ude af Stand til at løse de Opgaver, man ved Øens Forsvar burde kunne stille til Rytteriet, og at Felthærens Operationsdygtighed herved vil forringes. Da Jyllands Forsvar ogsaa stiller Krav til mere Rytteri, end der efter Forslaget kan tildeles det, ville Manglerne kun kunne fjernes ved en Forøgelse af Eskadronsantallet. Paa Sjælland kan der kun ventes Nytte af Linieformationer, medens man i Jylland, hvis de til denne Landsdel efter Forslaget beregnede Linieeskadroners Antal ikke forøges, nok vil kunne drage Fordel for Forsvaret af Reserveformationer. I denne Forbindelse skal bemærkes, at Fyn ikke bør være ganske uden Rytteri, saafremt den derværende Fodfolksstyrke skulde blive isoleret; her vil man imidlertid kunne nøjes med en under et af de jyske Regimente hørende Reserveeskadron.

Ved *Feltartilleriets* Organisation har man i Forslaget ikke fuldt ud taget Konsekvenserne af, at man har indført moderne Skyts, et Hensyn, som heller ikke de tilforordnede af Hæren i Forsvarskommissionen have taget. Dette hidrører fra, at man først i de senere Aar er naaet til Erkendelse af de Krav i organisatorisk Henseende, som dette Skyts kræver for at give virkeligt Udbytte. Et af Hovedkravene herfor er, at den taktiske Ledelse i langt højere Grad end tidligere maa udføres af Afdelingscheferne; men disse ville vanskeligt kunne lede mere end 3 Batterier. Vi maa derfor anse det, for særdeles ønskeligt, at Afdelingerne *principmæssigt* ikke formeres paa mere end 3 Batterier, og at de indordnes i Regimente, hvis Chefer det under Krigsforhold bl. a. maa paahvile at udføre Hvervet som artilleristiske Raadgivere hos de overordnede Førere, et